

Motion till riksdagen 2006/07:So237

av **Birgitta Sellén och Sofia Larsen (c)**

Likställandet av service- och signalhundar med ledarhundar

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om att se över regelverket för service- och signalhundarna och deras status i förhållande till ledarhundar.

Motivering

En service- och signalhund kan vara en mycket god hjälp för många människor som har funktionshinder. En servicehund är tränad att ge sin funktionshindrade ägare praktisk hjälp i vardagen, exempelvis genom att plocka upp saker från golvet, öppna dörrar, tända lampor och kasta skräp i papperskorpen. En servicehund ska också kunna ge trygghet genom att kunna larma och hämta hjälp om något händer ägaren. Diabeteshundar larmar på ett tidigt stadium sin förare, som har diabetes, när dennes blodsocker blir lågt. Förare kan då vidta nödvändiga åtgärder för att slippa de negativa konsekvenserna av ett för lågt blodsocker.

En signalhund är sin hörselskadade ägares ”öron” och tränas till att markera ljud såsom exempelvis brandlarm, babyskrik eller dörrklockans ringsignal.

På det här sättet innebär service- och signalhundarna en stor trygghet för sina ägare. De utbildade hundarna innebär också att människor, trots funktionshinder, kan ha en fungerande vardag, till exempel kunna vara verksamma i arbetslivet, utträtta ärenden och ha meningsfull fritid.

I Sverige utbildas hundarna av sina ägare med hjälp av ideella organisationer. Utbildningsmetoden bygger på att föraren under hela perioden är aktiv i utbildningen av hunden. Processen upplevs av många deltagare som en mycket utvecklande och positiv upplevelse.

Fel! Okänt namn på

Trots detta bedöms inte service- och signalhundarna vara ett hjälpmedel på det sätt som ledarhundarna bedöms vara. Det finns idag inga möjligheter att erhålla statliga medel för att utbilda och hålla en service- och signalhund, trots att det är ett viktigt hjälpmedel för många människor med funktionshinder. På många håll i landet ges inte service- och signalhundar tillträde till offentliga lokaler, endast var tredje kommun i landet har dispens för dessa hundar i sina allmänna lokala ordningsföreskrifter gällande hund. Förare till ledarhundar har betydligt bättre möjligheter att anskaffa och erhålla sitt hjälpmedel, tack vare ekonomiska bidrag.

Mot bakgrund av ovanstående finns behov av att se över regelverket för service- och signalhundarna och deras status i förhållande till ledarhundar i syfte att öka tillgången.

Stockholm den 18 oktober 2006

Birgitta Sellén (c)

Sofia Larsen (c)